



JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 16. september 2021
Kontor: Straffuldbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Julie Mørkholt Schlie-
mann
Sagsnr.: 2021-0030-6395
Dok.: 2099236

Besvarelse af spørgsmål nr. 1421 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1421 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 20. august 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Preben Bang Henriksen (V).

Nick Hækkerup

/

Anders Lotterup

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1421 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for i hvor høj grad, man kan fordele indsatte i fængsler og arresthuse efter kriminalitet, opholdsgrundlag, nationalitet mv.?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Afgørelse om anbringelse i fængsel eller arresthus (valg af afsoningsinstitution) af personer, som skal udstå fængselsstraf eller forvaring, træffes efter bestemmelserne i straffuldbyrdslovens §§ 20-23. Der foretages i hvert tilfælde en individuel og konkret vurdering af de relevante forhold.

Efter straffuldbyrdslovens § 20, stk. 1, fuldbyrdes fængselsstraf i fængsel eller arresthus.

Efter straffuldbyrdslovens § 21, stk. 1, fuldbyrdes fængselsstraf normalt i fængsel. Kortvarig fængselsstraf kan dog fuldbyrdes i arresthus, i det omfang det er nødvendigt af hensyn til den samlede udnyttelse af pladserne i kriminalforsorgens institutioner, jf. § 21, stk. 2.

Fængselsstraf kan endvidere fuldbyrdes i arresthus, såfremt en eller flere af betingelserne i § 21, stk. 3, nr. 1-4, eller stk. 4, nr. 1-2, er opfyldt, herunder hvis det må anses for nødvendigt for at forebygge overgreb på medindsatte, personale eller andre i institutionen eller som led i kriminalforsorgens indsats mod radikaliserende og ekstremisme, eller hvis der er bestemte grunde til at antage, at den dømtes farlighed eller kriminalitet gør det nødvendigt for at forebygge undvigelse, brandstiftelse eller indsmugling eller handel med euforiserende stoffer.

I medfør af straffuldbyrdslovens § 22, stk. 1, sker fuldbyrdelse af fængselsstraf normalt i åbent fængsel. Fuldbyrdelse af straffen skal dog ske i lukket fængsel, når straffen er på 5 år eller mere. Fuldbyrdelsen af straffen skal imidlertid også i dette tilfælde ske i åbent fængsel, hvis det ikke findes betænkeligt efter det i øvrigt oplyste om den dømte, jf. straffuldbyrdslovens § 22, stk. 2.

Fuldbyrdelse af straf af fængsel kan endvidere ske i lukket fængsel efter bestemmelserne i straffuldbyrdslovens § 22, stk. 3-6, herunder hvis det må anses for nødvendigt for at forebygge

overgreb på medindsatte, personale eller andre i institutionen eller som led i kriminalforsorgens indsats mod radikaliserings og ekstremisme, jf. § 22, stk. 3, eller hvis der efter de i øvrigt foreliggende oplysninger om den dømte og efter kriminalitetens art er bestemte grunde til at antage, at den dømte ved anbringelse i åbent fængsel vil undvige eller begå strafbart eller groft disciplinært forhold eller udvise en adfærd, der er åbenbart uforenelig med ophold i åbent fængsel, jf. § 22, stk. 4, nr. 1 og 2.

Det fremgår videre af straffuldbyrdelseslovens § 23, stk. 1, 1. pkt., at fængselsstraf, så vidt det er praktisk muligt, skal fuldbyrdes i nærheden af den dømtes hjemsted. Hermed fastslås det modificerede nærhedsprincip – nærhedskriteriet – som udgangspunkt for valget af det konkrete afsoningssted. Ved afgørelsen af, i hvilket åbent eller lukket fængsel eller i hvilket arresthus den dømte skal anbringes, skal der endvidere tages hensyn til den dømtes egne ønsker, navnlig vedrørende arbejds-, uddannelses-, familie- eller helbredsmæssige forhold, jf. § 23, stk. 1, 2. pkt. Nærhedsprincippet i § 23, stk. 1, 1. pkt., kan dog fraviges i en række nærmere opregnede tilfælde, jf. § 23, stk. 2, nr. 1-9.

Det kan herudover oplyses, at udvisningsdømte efter fast praksis placeres i særlige udrejseafdelinger i Ringe Fængsel og Nyborg Fængsel.

Det følger af ovenstående, at det efter gældende ret ikke er muligt at fordele dømte i kriminalforsorgens institutioner udelukkende efter nationalitet. Som det fremgår ovenfor kan den dømtes kriminalitet og opholdsgrundlag i visse tilfælde indgå i afgørelsen om valg af afsoningssted. Der henvises i den forbindelse til omtalen ovenfor af straffuldbyrdelseslovens § 21, stk. 3, nr. 2, § 22, stk. 4, nr. 2, samt den faste praksis for placering af udvisningsdømte i udrejseafdelinger.”

Jeg kan derudover henvise til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 1422 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.